

[Udenrigsministeren.]

Denne lidt ejendommelige vurdering for periodens varighed er et direkte citat fra Romtraktaten. For det andet vil indmeldelse få vidtgående, delvis uoverskuelige økonomiske virkninger, som jeg om lidt skal komme nærmere ind på. Og mon man ikke også bør tage med i betragtning, at en indmeldelse i det lange løb kan få statspolitiske, nationale og måske også udenrigspolitiske konsekvenser? Men når dette er sagt, må jeg fremhæve, som jeg allerede sagde det i mit oplæg, at efter min bedste overbevisning står vejen åben. Udtalelser herom er ofte blevet fremsat over for Danmark, er blevet bekræftet og gentaget.

Jeg kan måske på dette sted tillade mig at citere, hvad en europæisk politisk personlighed med førstehåndskendskab til alle disse forhold har sagt. Jeg er ikke i stand til her at give den pågældendes navn. Han udtalte, at efter hans sikre opfattelse kunne Danmark til enhver tid blive optaget i fællesmarkedet, og at han, hvis han var dansker, under disse omstændigheder ikke ville forhaste sig med sin endelige stillingtagen til markedsplanerne. Man havde nu bl. a. den langfristede dansk-tyske handelsaftale. Der var derfor tid til, at man kunne lade problemerne afklares noget mere, inden man fra dansk side tog endelig stilling til markedsplanerne. Jeg er helt klar over, at en sådan udtalelse, når jeg ikke oplyser den pågældendes navn, ikke kan have nogen beviskraft. Det tillægger jeg den heller ikke. Jeg anvender den blot som en illustration.

På hvilke vilkår ville en tilslutning da kunne finde sted? Ja, det må vel blive på Romtraktatens vilkår, men naturligvis erkender jeg, at en sådan tilslutning ikke vil kunne ske, uden at der finder forhandlinger sted, forhandlinger, hvorunder der vel fra begge sider vil blive rejst forskellige ønsker, krav, betingelser — forhandlinger, som vil tage tid, og som naturligvis, da det drejer sig om et så stort anliggende, vil frembyde vanskelige punkter.

Ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Per Federspiel, gav udtryk for, at nu var alle betænkeligheder ved en tilslutning til de seks fjernet. Nu kan det jo være, det ærede medlem hr. Per Federspiel aldrig har haft nogen betænkeligheder, og så er det jo ikke så imponerende, at de er borte,

men det ærede medlem nævnedes ikke desto mindre en række af de betænkeligheder, der har været gjort gældende, og som i hvert fald andre har haft og måske stadig har. Det ærede medlem nævnedes bl. a. frygten for en nedgang i vor eksport til England, som han klart erkendte at Danmark ikke kan undvære. Jeg må tilstå, at medens jeg i øvrigt synes, at det ærede medlem argumenterede særdeles klart, så forstod jeg ikke helt det ærede medlems synspunkter til begrundelse af, at denne frygt nu skulle være fjernet. Jeg synes dog, at det er svært uden videre helt at abstrahere fra de engelske advarsler, der er fremsat på dette punkt, eller fra de ræsonnementer, man vel må være forpligtet til selv at gøre sig.

Det var mit indtryk, at det ærede medlem hr. Per Federspiel ville klare sagen ved at henvise til tosidige engelsk-franske forhandlinger. Det står mig ikke helt klart, hvad disse tosidige engelsk-franske forhandlinger har med denne sag at gøre. Det ærede medlem sagde i øvrigt om de tosidige engelsk-franske forhandlinger, der foregår i øjeblikket, at de straks blev optaget, så snart suspenderingen af Maudlingkomiteens forhandlinger havde fundet sted. Det er nu ikke helt i overensstemmelse med begivenhedsforløbet; tværtimod varede det længe, inden de blev optaget, de kom kun meget trægt i gang, og endnu på dette tidspunkt tror jeg ikke, den britiske regering vil gå med til at kalde dem forhandlinger. Jeg tror, man endnu er på det stadium, hvor man kalder samtalerne orienterende drøftelser.

Hvad drejer disse britisk-franske orienterende drøftelser sig om? De drejer sig udelukkende om korttidsproblemer. De drejer sig fortrinsvis, så vidt vi er orienteret, om det såkaldte 3 pct.s problem. Det høje ting vil erindre, at da forhandlingerne blev suspenderet, var et af de punkter, der på afgørende måde gav anledning til bruddet, at man fra fransk side forlangte at få andel i de såkaldte 3 pct.s kontingenter. Dette er kontingenter, de seks indrømmer hinanden indbyrdes på punkter, hvor deres import af en vare på grund af importbegrænsning er mindre end 3 pct. af den nationale produktion. Dér skal et medlem af de seks stille et importkontingent til rå-